

svar. Og i det ligger der altså, at i stedet for at udføre operationerne, så støtter vi irakerne i at udføre operationerne. Det er derfor, at der ikke længere er behov for tilbageholdelse af et antal personer, fordi irakerne selv overtager opgaven. Men jeg må understrege, at selv om det er således, så er det ikke sådan, at vi sidder med hænderne for øjnene eller fingrene i ørerne. Hvis vi ser overgreb, så påtaler vi det, og vi prøver at undervise irakerne i, at det er vigtigt, at man overholder konventionerne.

Så vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at vores tilstedeværelse jo også gør, at vi kan påpege problemet. Altså, der er nogle, der ønsker, at vi bare skal ud så hurtigt som muligt, og ja, så kan man sige, at så er muligheden for at påtale det og udanne irakiske sikkerhedsstyrker i at overholde konventionerne jo spildt.

Frank Aaen (EL):

Jeg må jo så sige, at det undrer mig, at forsvarsministeren kan sige, at det da er et korrekt problem, der bliver påpeget, og at det også bekymrer ministeren.

Vi kan jo bare lave reglerne om. Vi kan jo bare beslutte, at vi ikke deltager i operationer sammen med styrker fra andre lande, som ikke bevisligt overholder menneskerettighederne, og hvor vi kan have garanti for, at de ikke anvender tortur. Vi kan jo bare sige, at hver eneste gang, vi deltager i en operation, hvor der også bliver taget fanger, uanset om vi rører ved dem eller ikke rører ved dem, så vil vi være med til at følge dem og have ansvar for dem, så vi kan kontrollere og have garanti for, at der ikke sker mis-handlinger.

Det er jo bare et spørgsmål om at lave reglerne om. Som det er nu, er jeg altså desværre bange for dels at det sker, at folk, som vi har været med til at fange, bliver tortureret, dels at det også er nogle regler, der lægger op til misbrug, fordi man bare, om jeg så må sige, i felten kan aftale, at det var en, nogle andre tog, for så er man selv fri for ansvaret.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Her er det vigtigt at understrege, at vi jo er der for også at vejlede irakerne. Hvis vi i morgen beslutter at sige, at nu deltager vi ikke i nogen aktioner, hvor de irakiske myndigheder skal arrestere nogen, så betyder det jo ikke, at de irakiske myndigheder ikke arresterer nogen, det vil de jo gøre alligevel. Men ved at vi deltager og hjælper de irakiske myndigheder, betyder det, at vi kan

være med til at sige, hvordan sådan en operation skal foregå efter bogen så at sige.

Det betyder også, at vi igen har mulighed for at gribe ind, som vi jo også så en tidligere oberst dernede gøre det ved i forbindelse med en aktion, hvor man så en hårdhændet behandling af dem, man havde taget til fange, straks at påtale det; der blev sendt breve, og der blev afholdt møder om lige præcis den episode, så det er med til at sætte det på dagsordenen.

Derfor mener jeg ikke, at det vil udbrede kendskabet til menneskerettigheder i området, hvis vi bare sidder inde i lejren. Tværtimod har vi nu mulighed for at, hvad skal vi sige, vejlede de irakiske sikkerhedsstyrker under den enkelte operation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4339

14) Til forsvarsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren bekræfte, at Danmark ikke har nogen garanti for, at fanger, der tilfangetages af andre landes styrker under fælles NATO-operationer i Afghanistan eller fælles koalitionsoperationer i Irak, hvori danske soldater medvirker, ikke ender på Guantánamo eller i hemmelige CIA-fængsler?«

Kl. 15.20

Frank Aaen (EL):

Nu stillede jeg jo faktisk et meget konkret forslag, nemlig at man bare kunne lave reglerne om. Efter min opfattelse bør der være de samme regler, hvad enten man har lavet den fysiske pågribelse, eller man har hjulpet på anden vis til at fange vedkommende, så det ikke er sådan, at man, hvis man overdrager nogle, som der gælder regler for, slet ikke har ansvaret, hvis den pågældende bare forsvinder eller bliver udsat for tortur, men at det er sådan, at man hele tiden kan sige klart og tydeligt her i Folketinget, at fanger, som Danmark har været med til at pågribe rundtomkring i verden ved forskellige militære operationer, med garanti ikke er blevet udsat for tortur. Jeg mener, at det da også må være vigtigt for ministeren at kunne sige det og ikke som i dag kun at kunne sige, at han ikke kan give nogen garanti.

Derfor synes jeg da, at reglerne bør laves om, for ellers er det jo faktisk sådan, at vi kan risike-